

kan stemme om forskellige spørgsmål. Når først netværket er der, er det ikke noget problem.

Hvorfor omtaler redegørelsen slet ikke denne nyskabelse, som vil gøre folkeafstemninger nemmere og hurtigere og langt billigere og dermed mere sandsynlige i fremtiden? Det kan være, at jeg selv har svaret på, hvorfor det ikke omtales i ministerens redegørelse: fordi det vil blive mere sandsynligt, at vi får flere folkeafstemninger, og det er Folketinget som bekendt ikke særlig interesseret i – med undtagelse af Fremskridtspartiet.

Så er der borgerkortet. Spørgsmålet er, hvorfor Folketinget ikke har fået en rapport om det elektroniske borgerkort. Efter et sandt detektivarbejde og noget, der kunne ligne bestikkelse er det lykket mig at få et eksemplar af skrivelsen sent i går aftes, og jeg har derfor ikke nået et kigge i den endnu. Hvorfor har det været hemmeligt? Hvorfor har Folketinget ikke fået de papirer? Hvad er det, der er hemmeligt? Og hvor er høringsvarene i øvrigt?

Så vidt jeg er orienteret – men vi ved jo ikke ret meget, for vi har næsten ikke fået noget at vide – kan det selvfølgelig være, fordi ministeren så kan foretage et gigantisk hop, når vi endelig får disse informationer, og at han så kan komme igennem med det hurtigere. Vi har faktisk ikke fået ret mange informationer om det, og det er jo lidt paradoksalt i en redegørelse om informationssamfundet, at Folketingets partier næsten ingen informationer har fået.

Hvad er årsagen til, at Folketinget ikke har fået rapporten om forprojektet til det elektroniske borgerkort? Og hvad er årsagen til, at vi ikke har fået høringsvarene? Så vidt jeg er orienteret, sluttede høringsrunden den 1. marts 1995. Der burde have været tid til, at vi kunne have fået dem. Men som indenrigsministeren jo sagde her i Folketingssalen under en anden debat, havde hun i den forbindelse oversendt høringsvarene til Folketinget med det samme, fordi det var sådan nogle gode høringsvar. Og på et direkte spørgsmål om, hvorvidt det betød, at ministeren ikke af sig selv ville have oversendt dem med det samme, hvis de havde været knap så gode, bekræftede ministeren dette. Så spørgsmålet er, om høringsvarene er så negative, at ministeren ikke har turdet oversende dem til Folketinget eller til udvalget – og det til trods for, at Forskningsudvalget jo har henstillet til ministeren at fremsende høringsvarene så hurtigt som muligt.

Dermed når jeg frem til, at der har været efterlyst en mere folkelig debat om dette emne, og at partiernes og folketingsmedlemmernes holdninger til det har været efterlyst. Det har gang på gang været fremherskende i læserbreve i medierne, at man ønskede at høre folketingsmedlemmernes mening. Men hvordan skulle vi kunne udtale os, når det kun er ministeren, der er i besiddelse af informationerne?

I redegørelsen er der mere end 60 steder en forkortelse, der hedder IT, og der er flere ordførere, der har brugt forkortelsen IT meget flittigt heroppe. Men hvad betyder IT? Det er der ingen der har anstrengt sig for at redegøre for. Det står jo ingen steder i redegørelsen, hvad det er for en forkortelse, man pludselig har fundet på. Jeg har gættet på, at det kunne have noget at gøre med informationsteknologi eller sådan noget, men det er jo et rent gæt. Og når vi netop taler om, at det er meget vigtigt, at alle kan være med – det var fru Sonja Mikkelsen bl.a. inde på – kunne man dog have gjort sig den anstrengelse i det mindste at redegøre for tingene på en sådan måde, at alle *kan* være med.

Om udgifterne til borgerkortet siger man, at de modsvares af rationaliseringsgevinsterne, men det tvivler jeg nu noget på, for man finder nok på noget andet at bruge pengene til. Vi har aldrig haft så meget teknologi, som vi har i dag, og samtidig har vi aldrig haft så mange offentligt ansatte, så det er mere end noget andet et skræmmebillede i den forbindelse.

Hvis vi overhovedet skal have et borgerkort, vil jeg stille nogle krav:

For det første skal det være frivilligt for borgerne, om de overhovedet vil have et sådant kort. Og der skal ikke ske nogen forskelsbehandling, hvis man siger nej tak. Man må have krav på den samme service fra det offentlige. For det andet må være sådan, at det ikke kun er det offentlige, der kan udstede et sådant borgerkort, men at alle, tankstationer, banker og lignende, kan få adgang til at udstede et sådant kort.

At det er frivilligt, hvilke oplysninger der kan indlægges i kortet, er meget vigtigt, og det er også vigtigt, hvem der kan indlægge oplysningerne, og hvad det er for oplysninger, der eventuelt skal indlægges. Det er også meget vigtigt, at det er frivilligt, hvad kortet skal give adgang til, og hvem der skal have adgang til oplysningerne. Og dér må vi fastholde, at det må være kortholderen, der via sin PIN-kode i hvert enkelt tilfælde godkender, hvad det er for